

Lieve familie, vrienden,

Inmiddels zijn er alweer 2 weken in Mbuma voorbijgevlogen. Een warm onthaal en een fijn huis maakten de omschakeling gemakkelijk. Een beetje geschrokken was ik echter wel; mijn buurvrouw vertelde vol overtuiging dat er alligators op ons terrein lopen. Om mij te overtuigen -want ik dacht, die zijn toch alleen daar waar water is'- bekrachtigde ze haar woorden door te zeggen dat de Janse's er ook één hadden gezien en naar binnen waren gevlucht met de deuren achter zich dicht. Voortaan dus maar niet meer de sluiproutes door het bos nemen, maar de zandpaden langs de huizen, je weet maar nooit... Gelukkig stelde Anneke me lachend gerust; ze bedoelde namelijk gewoon leguanen en die doen niets. Groot zijn ze wel, ze kunnen zelfs een meter lang worden. De buurvrouw komt oorspronkelijk uit de stad en stadsmensen hier vinden namelijk alles uit de buitengebieden gevaarlijk en eng.

De eerste zaterdag gelijk weer even een kijkje wezen nemen bij de zondagsschool. Sinds suster Gilia weg is, en helemaal na de coronatijd bloeit de zondagsschool niet meer. Het kinder- en jeugdwerk is echter een zeer belangrijk onderdeel van de mission. Willie heeft aangegeven dat dit momenteel de hoogste prioriteit heeft om opgepakt te worden en

heeft gevraagd of ik deze taak op me wil nemen. Een mooie, maar ook niet geringe verantwoordelijkheid! De eerstvolgende les gaat over Sodom en Gomorra. Daarnaast wordt een vraag uit de korte Westminster Catechismus behandeld en geleerd. Voor het leren van de tekst en de catechismusvraag krijgen de kinderen punten. Bij een nog nader te bepalen aantal punten volgt een beloning; een Eng/Ndebele Bijbel, Psalmboek of kinderbijbel. Een door velen felbegeerd geschenk waar je echt wel moeite voor wil doen! Naast het bijbrengen van Bijbelkennis is tevens het doel meer kinderen naar de zondagsschool (onder Gods Woord) te krijgen, wie weet wat de Heere doen wil in deze kinderharten!

Een vast onderdeel van de dagelijkse overdracht om 7:00 is de beddenstand; opnames, ontslagen, transfers, overlijdens. Er gaat bijna geen dag voorbij of er worden 1 of meerder overlijdens gemeld. En zeker niet allemaal oude mensen! Zo ook deze week. Een klein baby'tje van nog geen 24u oud. Te vroeg geboren met mogelijk meer afwijkingen. Direct na de geboorte was al duidelijk dat het niet goed ging. Kindje werd in de warme ruimte gelegd met dekentjes en er moest besloten worden om te gaan beademen. Dit ging de gehele nacht door. Verschillende verpleegkundigen wisselden elkaar af want, met de hand zo'n klein zwak kindje beademen is niet niks. Omdat er geen verbetering zichtbaar was is er uiteindelijk besloten de beademing te stoppen. Na nog 3,5uur zware en eenzame strijd is het uiteindelijk overleden.

Heel verdrietig, aangrijpend. Ook om de moeder alleen te zien achterblijven. Toch is er ook dankbaarheid. Dit kindje had in Afrika weinig overlevingskansen maar het mocht het in het Mbuma ziekenhuis overlijden. Naast een geopende Bijbel, waar de moeder woorden van troost en kracht uit Gods woord mocht ontvangen. Hopend en biddend dat dit gezaaide Woord vrucht mag voortbrengen.

Voordat ik 3 juni op de mannenafdeling hoop te starten zijn de eerste 2 weken gevuld met het meelopen met alle onderdelen van het ziekenhuis. Goed om te ervaren hoe het systeem in Zimbabwe werkt en vooral

ook leerzaam waaróm men zo werkt. Zo ook 2 dagen de doktersconsultaties met dr. Janse gedaan. Dit gaat vanaf 9:30u door totdat de rij weggewerk is, alleen even korte middagbreak tussendoor om thuis wat eten. We waren nu vroeg klaar; 20:00 maar 22:00 of 23:00 is geen uitzondering.

Een van de patiënten die we zagen was een man die tijdens een eerder consult klachten had met plasproblemen. De uitslag van het biopt was een niet snel groeiende prostaatkanker. Geen goed nieuws dus. Er zijn 4 behandelopties; 1/ Prostaat verwijderen in het Mpilo ziekenhuis in de stad; \$500,- en 1 jaar wachttijd. 2/ Zelfde operatie maar dan in een privékliniek; \$1000,- en 3 maanden wachttijd. 3/ Levenslange behandeling met medicatie en injecties; \$500,- per jaar. 4/ Operatie in Mbumba; \$125,- en 3 maanden wachttijd. De laatste optie stopt de groei van de tumor maar neemt niet de plasklachten weg. De keuze is snel gemaakt; wat valt er te kiezen als je vrijwel geen geld hebt? En welke keuze zou u in uw situatie kunnen kiezen?

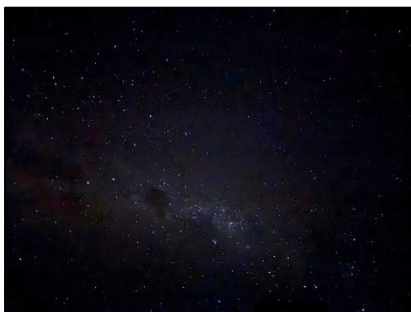

Een andere grote zorg waar we veel over horen is de droogte van de net afgelopen zomer. Er zijn geen oogsten, sommigen hebben alleen een zeer schrale oogst. Mensen gaan nu over op 2 maaltijden per dag en leven nu nog enkele maanden op de restanten maizemeal van de vorige oogst. Daarna is het op. Voedsel kopen is niet vanzelfsprekend; geld is er namelijk niet of nauwelijks. En werk om aan geld te komen ook niet. Je koeien verkopen helpt ook weinig. Deze brengen nu nog maar zo'n \$250 op in plaats van \$450. Van ellende gaan velen in illegale mijnen werken om nog wat geld te vergaren. Echter zijn de omstandigheden daar zo slecht dat velen binnen korte tijd overlijden door beschadigde longen en drank- en Marihuana-gebruik. De meesten zijn nog erg jong, onder de 30 jaar. Mocht de Heere deze (hongers)nood gebruiken om zielen tot Hem uit de drijven!

Herinnert u zich Thabo nog, de jongen waar ik in januari over vertelde tijdens de zendingsavond? In de gevangenis werd hij geraakt door Gods Woord. Vorige week zag ik hem, hij was erbij bij een huisbezoek bij een van de gemeenteleden. Wat een zegen dat hij de gelegenheid blijft zoeken om onder het Woord te komen!

Als altijd is de sterrenhemel hier adembenemend. Nergens zóveel sterren en zó helder! Naar boven starend in de stille avond verwonder ik me opnieuw over de oneindige grootheid in Zijn schepping en Zijn zorg voor nietige en zondige mensen. Ik voel me klein, bijna onzichtbaar. Als we 's nachts vanuit het ziekenhuis teruglopen en de maan het donkere pad verlicht, bewijst ook deze maan dat boven de oneindige sterrenhemel de Heere Zijn woning heeft en dat Hij ons ziet, hoe klein we zijn en waar we ook zijn. Deze zelfde maan schijnt ook over Nederland. En als u dan deze maan ziet, bedenk dan steeds dat Dezelfde God Die hier in Zimbabwe is, ook u ziet en hoort en voor u zorgt, dagelijks opnieuw!

Een warme groet,
Clara

